

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสโลกปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายและรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และปัจจัยด้านอื่นที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การค้าเสรี การพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงพัฒนาการของความเป็นประชาธิปไตยที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น และการเคารพสิทธิมนุษยชน ทำให้มนุษย์ในสังคม ต้องปรับตัวและปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2551 : 4)

ในขณะที่ประเทศไทย โดยการบริหารงานของภาครัฐ ได้พร้อมรับมือในการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกหลายประการ เช่น ภาครัฐตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทและปรับปรุงกลไกการบริหารงานภาครัฐตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2551 – พ.ศ. 2555 และพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ทั้งนี้ ไม่ว่ากระแสโลกในปัจจุบันจะมีการเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใดก็ตาม แต่จุดมุ่งหมายสูงสุดของสังคม คือ การสร้างความสงบสุข ความปรองดอง และความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในสังคม โดยการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ภายใต้หลักนิติธรรมที่มุ่งเน้นถึงความสัมฤทธิ์ผลบนพื้นฐานของมนุษยธรรมและการคุ้มครองสิทธิให้มีความเท่าเทียมกัน อีกทั้งภายใต้หลักการของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 27 ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศ ได้กล่าวถึงสิทธิและเสรีภาพที่ปวงชนชาวไทยพึงมีและพึงได้รับตามกฎหมาย เป็นสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองได้โดยชัดแจ้ง โดยปริยายหรือคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ โดยได้รับการคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความกฎหมายทั้งปวง (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2550 : 7) เช่น ส่วนที่ 3 – ส่วนที่ 13 หมวดที่ 1 สิทธิในชีวิตและร่างกาย สิทธิในการนับถือศาสนาสิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของ

บุคคลและสื่อมวลชน สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา สิทธิในการได้รับการบริการสาธารณสุข และสวัสดิการจากรัฐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน เสรีภาพในการชุมนุมและการสมาคมสิทธิชุมนุม สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2550 : 8-19) ซึ่งตามมาตรา 28 ประชาชนย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่นไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน และหากประชาชนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2550 : 7)

จากฐานความคิดตามหลักรัฐธรรมนูญ ที่ได้ประกาศใช้มาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2556) เป็นระยะเวลา 6 ปีแล้วนั้น ในการเข้าถึงความยุติธรรมและความเท่าเทียมกัน ด้านสิทธิและเสรีภาพของคนในสังคมไทยก็ยังคงมีอุปสรรคอยู่หลายประการ อาทิ การที่ประชาชนผู้มีสิทธิตามกฎหมายขาดความรู้ ความเข้าใจ และการรับรู้ของตนในบทบัญญัติของกฎหมายและสิทธิเสรีภาพที่พึงได้รับ โดยชอบธรรม ส่งผลให้ประชาชนถูกเอาเปรียบและถูกล่วงละเมิดสิทธิจากบุคคลอื่น ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม จะ โดยเจตนาหรือโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ตาม อาจเป็นเหตุให้ประชาชนผู้ถูกล่วงละเมิดสูญเสียทรัพย์สิน สิทธิ เสรีภาพ หรือ โอกาสโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยเห็น ได้จากสถิติการร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ : เว็บไซต์) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เห็นได้ว่า แม้ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศจะได้บัญญัติให้มืองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญและองค์กรอื่น ตามรัฐธรรมนูญเข้ามา มีบทบาทในการควบคุม และกำกับดูแลเกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทยไว้มากมาย เช่น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ องค์กรอัยการ สภาที่ปรึกษาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ หากแต่ประชาชนในสังคมยังขาดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการรับรู้สิทธิของตนในบทบัญญัติของกฎหมายและสิทธิเสรีภาพที่พึงได้รับ โดยชอบธรรม จึงเป็นการยากที่ประเทศไทยจะเข้าถึงระบบของความยุติธรรมได้อย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำเน้นการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้าง พลังปัญญาของแผ่นดิน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและภูมิภาค ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2555 : 101) เพื่อให้บรรลุภารกิจของมหาวิทยาลัย

ตามมาตรา 7 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ได้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทรัพยากรบุคคลจึงถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาองค์กร เนื่องจากปัจจัยด้านบุคลากรหรืออัตรากำลังเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการชี้ขาดความสำเร็จในการทำงานทุกองค์กร ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรจึงเป็นกลไกสำคัญ ที่จะเข้าไปขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย เพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้สู่ชุมชน และได้มาตรฐานสากลให้มีคุณภาพดำเนินการตามภารกิจได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2555 : 19)

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีจำนวนบุคลากรสายวิชาการและบุคลากรสายสนับสนุน รวมทั้งหมด 1,011 คน โดยจำแนกตามประเภทของบุคลากร ได้ดังนี้
1. ข้าราชการ จำนวน 173 คน 2. พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาประเภทเงินงบประมาณแผ่นดิน จำนวน 182 คน 3. พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาประเภทบรายนัดมหาวิทยาลัย จำนวน 573 คน 4. พนักงานราชการ จำนวน 47 คน 5. ลูกจ้างประจำ จำนวน 12 คน ที่มา : กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ข้อมูล ณ วันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2556 : 24 - 25)

จากจำนวนบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่มีจำนวนมาก และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี มหาวิทยาลัยฯ จึงจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อรองรับแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ฉบับที่ 10 ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2551 – พ.ศ.2554) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2555 : 8)

กองบริหารงานบุคคลได้รับมอบหมายให้จัดทำร่างแผนพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีกลุ่มเป้าหมาย คือ บุคลากรกลุ่มข้าราชการ ผู้บริหาร ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างชั่วคราว มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และได้ดำเนินงานตามแผน พัฒนาบุคลากร โดยวิเคราะห์จุดแข็ง – จุดอ่อน สรุปผลจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในจุดอ่อนที่เกี่ยวข้องกับการคืนคว้ชีวิต คือ การจัดทำและการปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2551 : 14) ดังนั้น กองบริหารงานบุคคลจึงกำหนดแผนการบูรณาการระบบการทำงานให้ทันสมัยเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยมีโครงการจัดทำ เผยแพร่และพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข กฎระเบียบ ให้เกิดความ คล่องตัวการบริหารจัดการที่ดี และมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรมี

ความรู้ ความเข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับ และเพื่อชี้แจงให้บุคลากรรับทราบและเข้าใจตรงกัน สามารถปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2551 : 25)

ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยฯ ยังคงดำเนินการต่อเนื่องและมีการกำหนดทิศทางแผนพัฒนาบุคลากรระยะ 5 ปี (พ.ศ.2555 – พ.ศ. 2559) ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์และแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2551 : 4) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากุศลกร ระยะ 5 ปี ของมหาวิทยาลัยฯ นี้ ได้กำหนดนโยบายในการพัฒนากุศลกรในส่วนของการพัฒนาเผยแพร่กฎ ระเบียบค่าตอบแทนสวัสดิการ คุณภาพและความมั่นคงในชีวิตของบุคลากรที่เหมาะสม (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2551 : 6) โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามมีแผนปฏิบัติการ (Action Plan) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคลากร (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2551 : 39)

ในเรื่องต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยกองบริหารงานบุคคลได้ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐานของบุคลากรผ่านการปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ในแต่ละปี จัดให้มีการอบรมและกิจกรรมแนะนำ ปรีกษา ชี้แจง สิทธิพื้นฐานให้กับบุคลากร การจัดทำประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม การจัดทำหนังสือราชการภายใน เพื่อแจ้งและชี้แจงให้คณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเข้าใจตรงกัน รวมถึงประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ผ่านทางเว็บไซต์ การให้ความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายทางราชการ โทรศัพท์ และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางจุดสารกองบริหารงานบุคคล

จากปรากฏการณ์และเหตุผลที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้ศึกษาในฐานะนิสิตกรมมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องและการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิพื้นฐาน ที่ตนพึงได้รับจากมหาวิทยาลัยฯ สามารถรักษาและใช้สิทธิพื้นฐานได้อย่างคุ้มค่า เกิดความเข้าใจและการรับรู้ที่ถูกต้องตรงกัน และสามารถนำไปปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ ตลอดจนสร้างความเป็นประชาธิปไตย เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ และอาจส่งผลให้บุคลากรมีความตระหนักและรู้จักหวงแหนสิทธิของตนมากขึ้น ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษา เรื่องการรับรู้สิทธิพื้นฐานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ทั้งนี้เพื่อให้ผลการศึกษากลายเป็นแนวทางให้แก่มหาวิทยาลัยฯ ใช้ประกอบการวางแผน พัฒนาศักยภาพขององค์กร ส่วน

งานภายใน และบุคลากรทุกภาคส่วน รวมทั้งเพื่อตอบสนองต่อพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม

คำถามในการศึกษา

1. พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามรับรู้สิทธิพื้นฐาน ผ่านช่องทางการรับรู้หรือสื่อใดบ้าง
2. พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีการรับรู้สิทธิพื้นฐานที่ตนพึงได้รับอยู่ในระดับใด
3. พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แต่ละประเภทมีการรับรู้สิทธิพื้นฐานที่ตนพึงได้รับ โดยจำแนกตามเพศ ประเภทบุคลากร และสายการปฏิบัติงาน แตกต่างกันหรือไม่
4. มีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง เพื่อให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้รับรู้สิทธิพื้นฐานของตน

ขอบเขตการศึกษา

1. ด้านเนื้อหา

ศึกษาการรับรู้สิทธิพื้นฐานตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการลาสำหรับพนักงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2555 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือกและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย พ.ศ. 2536

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จากงบประมาณแผ่นดินและงบรายได้ จำนวน 788 คน และเมื่อผู้ศึกษาได้ใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จึงได้จำนวนทั้งสิ้น 266 คน

3. ด้านพื้นที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4. ด้านระยะเวลาในการศึกษา

ตั้งแต่ เดือนกันยายน พ.ศ. 2556 ถึง กันยายน พ.ศ. 2557

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ
2. ประเภทบุคลากร
3. สายการปฏิบัติงาน

การรับรู้สิทธิพื้นฐาน

1. ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการลาสำหรับพนักงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2555
2. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือกและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย พ.ศ. 2536

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรับรู้ หมายถึง การแสดงออกของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยการแปลหรือตีความเพื่อตอบสนองต่อความรู้ เกี่ยวกับสิทธิพื้นฐานที่พึงได้รับจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. สิทธิพื้นฐาน หมายถึง ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่งทั้งที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ และเป็นนามธรรม ในที่นี้หมายถึง

2.1 ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการลาสำหรับพนักงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2555

2.2 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือกและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย พ.ศ. 2536

3. การรับรู้สิทธิพื้นฐาน หมายถึง การแสดงออกของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยการแปลหรือตีความเพื่อตอบสนองต่อความรู้เกี่ยวกับระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามและระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ที่พึงได้รับจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4. พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยได้รับเงินค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือจากเงินบวชได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

5. สายการปฏิบัติงาน หมายถึง สายการทำงานของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยแบ่งตามภาระหน้าที่หลัก ในที่นี้ให้หมายความถึง สายวิชาการและสายสนับสนุนเท่านั้น

ประโยชน์การศึกษา

ผลจากการศึกษา เรื่องการรับรู้สิทธิพื้นฐานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามนี้ จะทำให้มหาวิทยาลัยฯ ทราบถึงการรับรู้และช่องทางการรับรู้สิทธิพื้นฐานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อนำไปพัฒนาบุคลากรให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องและการรับรู้ที่ตรงกัน สามารถนำไปปฏิบัติในทิศทางเดียวกันได้ ส่งผลทำให้เกิดการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นข้อมูลในการพิจารณาแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนารูปแบบกระบวนการรับรู้ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และทำให้มหาวิทยาลัยทราบถึงความแตกต่างในการรับรู้สิทธิพื้นฐานระหว่างพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แต่ละประเภท โดยจำแนกตามเพศ ประเภทบุคลากร และสายการปฏิบัติงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ ให้มีความสอดคล้องกับการดำเนินการตามโครงการต่าง ๆ รวมทั้งเป็นแนวทางการพัฒนาและการส่งเสริมการรับรู้สิทธิพื้นฐานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามสามารถรักษาและใช้สิทธิประโยชน์ด้านต่าง ๆ ได้อย่างคุ้มค่า เกิดความเข้าใจและการรับรู้ที่ถูกต้องตรงกัน และสามารถนำไปปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ ตลอดจนสร้างความเป็นประชาธิปไตย เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ มีความตระหนักและรู้จักหวงแหนสิทธิของตนมากขึ้น